

Sygn. akt IV K 68/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Grzegorz Krysztofiuk

Protokolant: Aleksy Beška

bez udziału prokuratora, zawiadomiony wokandą.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2015 roku

sprawy Z. S., syna A. i G. z domu A., ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 listopada 2014 roku w W. kierował w ruchu lądowym samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości: I badanie – 1,75 mg/l, II badanie – 1,64 mg/l, III badanie – 1,79 mg/l w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Opocznie sygn. II K 191/13 z dnia 28 maja 2013 roku

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego Z. S. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 27 listopada 2014 roku w W. na terenie (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym w postaci samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości: I badanie – 1,75 mg/l, II badanie – 1,64 mg/l, III badanie – 1,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Opocznie sygn. II K 191/13 z dnia 28 maja 2013 roku i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 190 (sto dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 68/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 listopada 2014 r. około godz. 13:15 M. G. jechał swoim samochodem marki F. (...) do Terminala A (...) im. (...) w W.. M. G. jest taksówkarzem i na lotnisko zawoził pasażerów swoją taksówką. Podczas wjazdu na estakadę podjazdu wskazanego terminala zauważył, że przed nim jedzie pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Kierujący tym pojazdem mężczyzna prowadził go niepewnie, odbijał na boki. W samochodzie tym był tylko kierowca.

Przed terminalem panował duży ruch i parkowało wiele taksówek. Pojazd marki O. (...) zatrzymał się przed halą odlotów w ten sposób, że zajął dwa pasy ruchu, przy czym część pojazdu stała na oznaczonych kopertach. M. G. postanowił poprosić kierowcę pojazdu O. (...) o przeparkowanie samochodu. Mężczyzna podjechał do przodu i zrównał się z pojazdem marki O. (...). Przez otwartą szybę poprosił kierującego o to, żeby zaparkował pojazd poprawnie. M. G. zauważył wówczas, że kierujący pojazdem O. (...) był pod wpływem alkoholu, mówił niewyraźnie, wykonywał nienaturalne gesty. Kierowca taksówki wysiadł ze swojego pojazdu i podszedł do pojazdu marki O. (...). Kierujący tym pojazdem wyszedł z samochodu zataczając się. Inny taksówkarz B. G. podjechał swoim samochodem w pobliże pojazdu O. (...) w ten sposób, aby uniemożliwić odjechanie nim, a następnie wezwał policję. W czasie oczekiwania na przyjazd policji kierujący samochodem O. (...) próbował oddalić się z miejsca zdarzenia, ale uniemożliwili mu to kierowcy taksówek. Na miejsce przyjechał patrol Policji w składzie st. sierż. R. P. oraz mł. asp. P. W. z Komisariatu Policji (...). Policjanci wylegitymowali kierowcę pojazdu marki O. (...), którym okazał się być Z. S.. Mężczyzna został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu urządzenia (...). W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono o godz. 13:31 - 1,75 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godz. 13:47 - 1,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badanie, przeprowadzone o godz. 15:01 przy użyciu urządzenia Alkometr(...), dało wynik 1,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 28 maja 2013 r. sygn. akt II K 191/13 Z. S. został skazany za czyn z art. 178a § 4 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat próby. Nadto Sąd nałożył na skazanego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 5 czerwca 2013 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego Z. S. /k. 68-69, k. 35/, zeznań świadka R. P. /k. 70, k. 9v-10/, zeznań świadka M. G. /k. 70-71, k. 21v/, protokołu użycia alkomatu /k. 2/ wraz ze świadectwem wzorcowania /k. 3/, protokołu użycia alkomatu /k. 4/ wraz ze świadectwem wzorcowania /k. 5/, karty karnej /k. 14-15, 54-55/, odpisu wyroku /k. 22-23/, protokołu oględzin płyty /k. 29-30/, danych osobo-poznawczych /k. 36/, a także odpisu wyroku z akt o sygn. II K 191/13 /k. 29/ oraz zawiadomienia o wykonaniu środka karnego z akt o sygn. II K 191/13 /k. 35/.

Oskarżony Z. S. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień /k. 35/. Przed Sądem oskarżony przyznał się do popełnienia czynu i złożył wyjaśnienia /k. 68-69/. Podał, że nie wiele pamięta ze zdarzenia. Oskarżony wyraził skruchę. Złożył wniosek z art. 387 § 1 k.p.k., który nie został uwzględniony przez Sąd. Nadto oskarżony wyjaśnił, że razem z kolegą wypił około 5 piw i 3 butelki wódki 0,5 litra. Zaczęli pić około 22:00, a skończyli rano. Oskarżony nie wiedział, gdzie jechał samochodem marki O.. Nie jechał, aby odebrać jakąś osobę z lotniska. Oskarżony zaprzeczył, aby miał problem z alkoholem, zdarza mu się wypić.

Z. S. nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie jest uzależniony od narkotyków albo alkoholu. Jest kawalerem i ojcem dwójki dzieci.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, a także jego wina w tym zakresie nie budzą wątpliwości w świetle ujawnionego materiału dowodowego. Nie budził wątpliwości fakt, że oskarżony w dniu 27 listopada 2014 r. prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Nie budzi też wątpliwości, że oskarżony został poddany badaniu alkomatem z wynikiem pozytywnym oraz, że w czasie prowadzenia pojazdu wobec Z. S. stosowany był prawomocnie orzeczony środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, w której przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu /k. 68-69, k. 35/, albowiem znajduje to potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, a w szczególności w zeznaniach R. P. /k. 70, k. 9v-10/ i M. G. /k. 70-71, k. 21v/, którzy potwierdzili, iż oskarżony kierował pojazdem przed zatrzymaniem, a także w protokołach użycia alkomatu /k. 2, 4/ wraz ze świadectwami wzorcowania /k. 3, 5/,

a nadto w protokole oględzin płyty /k. 29-30/. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienie oskarżonego także w tej części, w której określił on czas i ilość spożytego alkoholu. W ocenie Sądu, oskarżony podał prawdziwą informację w tym zakresie, na co wskazuje przyznanie się oskarżonego do spożycia bardzo dużej ilości alkoholu, w tym wódki oraz do długiego czasu spożywania tego alkoholu (do rana). Oskarżony nie próbował umniejszać swojej odpowiedzialności w tym zakresie podając prawdziwe okoliczności odnośnie ilości, rodzaju i czasu spożywania alkoholu. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego również w tej części, w której podniósł, iż nie pamięta samego momentu ujęcia go przez kierowców taksówek, ani czynności przeprowadzonych z jego udziałem przez policjantów.

Istotne dla poczynienia ustaleń faktycznych były zeznania funkcjonariusza Policji R. P. /k. 70, k. 9v-10/. Świadek opisał okoliczności przeprowadzenia kontroli trzeźwości oskarżonego w związku z ujęciem obywatelskim Z. S. przez kierowców taksówek. Świadek ten podniósł, że od oskarżonego czuć było wyraźną woń alkoholu. Nadto z (...) wynikało, że wobec Z. S. orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów. Świadek zeznał nadto, że oskarżony był spokojny. W ocenie Sądu, świadek był konsekwentny, jego zeznania są spójne i znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym w ujawnionych dowodach z dokumentów dotyczących przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu. Nadto jest on osobą obcą dla oskarżonego, toteż nie miał podstaw by go fałszywie pomawiać.

Sąd za wiarygodne w całości uznał zeznania świadka M. G. /k. 70-71, k. 21v/. Świadek potwierdził fakt, że oskarżony był kierowcą pojazdu przed ujęciem obywatelskim. Jechał cały czas za nim. Wskazał, że nikogo poza oskarżonym nie było w pojeździe. Nadto świadek opisał okoliczności zablokowania samochodu oskarżonego i jego ujęcia. Świadek podniósł dodatkowo, że oskarżony wysiadając z samochodu zataczał się. Przed halą odlotów panował duży ruch w dniu zdarzenia. Gdy wysiadł podbiegł do niego kolega z korporacji, który powiedział, że oskarżony mało nie wjechał w jego samochód. Świadek zeznał także, że oskarżony próbował się oddalić. W ocenie Sądu, świadek był konsekwentny, jego zeznania są spójne i znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w szczególności w protokole oględzin płyty /k. 29-30/. Nadto jest on osobą obcą dla oskarżonego, toteż nie miał podstaw by go fałszywie pomawiać.

Ważnym dowodem w sprawie było protokół oględzin płyty CD-R z nagraniem z kamer nr 278 i 442 monitoringu z dnia 27 listopada 2014 r. /k. 29-30/. Monitoring obejmuje podjazd przed halą odlotów Terminala A oraz wjazd na podjazd. W wyniku oględzin nagrania ujawniono, że oskarżony prowadził pojazd marki O. (...). Z przodu oraz z lewej strony tego pojazdu zatrzymały się samochody taxi. O godz. 13:15:33 kierujący O. wysiadł od strony kierowcy. Na nagraniu widać nadto, że jeden z kierowców taksówek uniemożliwił kierowcy O. (...) opuszczenie miejsca zdarzenia. Sąd uznał wskazany dowód za wiarygodny w całości. Protokół został bowiem sporządzony zgodnie z przepisami prawa przez uprawnionego do tego funkcjonariusza policji. Nadto protokół oględzin jest zgodny z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności z zeznaniami świadka M. G. /k. 70-71, k. 21v/.

Istotne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie były pozostałe dokumenty zgromadzone oraz ujawnione w toku rozprawy głównej. Na podstawie protokołów użycia alkometru /k. 2, 4/ wraz ze świadectwami wzorcowania /k. 3, 5/ Sąd ustalił wyniki przeprowadzonych badań u oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. W wyniku tych badań stwierdzono u oskarżonego o godz. 13:31 - 1,75 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 13:47 - 1,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godz. 15:01 - 1,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd ustalił przy tym, że użyte do badań urządzenia miały ważne badania wzorcowania przeprowadzone przez akredytowane laboratorium. Na podstawie odpisów wyroku o sygn. II K 191/13 /k. 22-23, k. 29 akt o sygn. II K 191/13/ oraz zawiadomienia o wykonaniu środka karnego /k. 35 akt o sygn. II K 191/13/, a także karty karnej oskarżonego /k. 14-15, 54-55/ Sąd ustalił, że w dniu 27 listopada 2014 r. wobec Z. S. był wykonywany środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat. Środek był wykonywany od dnia 5 czerwca 2013 r. Żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności wskazanych dokumentów, co wespół z ich urzędowym pochodzeniem i sporządzeniem przez uprawnione do tego podmioty nie dawało podstaw Sądowi by kwestionować je z urzędu.

Analiza zgromadzonego i ujawnionego w toku postępowania sądowego materiału dowodowego doprowadziła Sąd do przekonania, że oskarżony Z. S. swoim czynem wyczerpał znamiona przestępstwa opisanego w art. 178a § 4 k.k.

Zgodnie z dyspozycją art. 178a § 4 k.k. karze podlega sprawca czynu określonego w § 1 tego artykułu, który był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. W myśl zaś powołanego § 1 art. 178a k.k., karze podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Analizowane przestępstwo jest dokonywane już w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy oraz uczestniczenia w ruchu. Rozstrzygające dla przypisania odpowiedzialności jest ustalenie, czy pojazd kierowany przez oskarżonego można ująć w kategorii desygnatów pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym tj. każdego pojazdu drogowego czy szynowego napędzanego umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszyną samobieżną i motorowerem oraz pojazdem szynowym (uchwała SN z dnia 28 lutego 1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975, nr 3-4, poz. 33). Warunkiem sine qua non jest zakwalifikowanie stanu w związku ze spożyciem alkoholu jako stanu nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 k.k., tj. czy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość albo, zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Przypisanie odpowiedzialności za to przestępstwo zależy od winy umyślnej oskarżonego, przy czym wystarczające jest ustalenie zamiaru ewentualnego (dolus eventualis). Dodatkowo podnieść należy, iż „Art. 178a § 4 k.k. cechuje niejednorodny charakter normatywny: pierwsza jego część, wyraża instytucję nadzwyczajnego obostrzenia kary, polegającą na specyficznej recydywie w zakresie przestępstw komunikacyjnych. Odmienny charakter ma druga część art. 178a § 4 k.k. W tej części art. 178a § 4 k.k. wysławia typ czynu zabronionego, bowiem okoliczności w nim wskazane związane są ściśle z oceną społecznej szkodliwości czynu sprawcy, który prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości (lub odurzenia), nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto, niewykonując wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości (wyrok SN z dnia 19 stycznia 2012 r., I KZP 22/11, OSNKW 2012, nr 1, poz. 6).

W ocenie Sądu, oskarżony Z. S. swoim czynem wyczerpał wszystkie znamiona przestępstwa opisanego w art. 178a § 4 k.k. Oskarżony prowadził w dniu 27 listopada 2014 pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pojazdem tym oskarżony uczestniczył w ruchu lądowym na terenie (...). Nadto Z. S. w czasie prowadzenia wskazanego pojazdu znajdował się w stanie nietrzeźwości. Oskarżony dopuścił się prowadzenia pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wobec niego za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Opocznie sygn. akt II K 191/13 z dnia 28 maja 2013 r.

Sąd jednocześnie nie doszukał się okoliczności przemawiających za niemożnością przypisania oskarżonemu winy. Oskarżony przyznał, że w stosunkowo krótkim odstępie czasu od zakończenia konsumpcji alkoholu świadomie kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym wiedząc, że wobec niego jest stosowany środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Z. S. brał udział w rozprawie, w wyniku której Sąd Rejonowy w Opocznie wydał wyrok w sprawie II K 191/13. Oskarżony obejmował swoim zamiarem ogół znamion czynu zabronionego, w tym orzeczenie wobec niego środka karnego, jego zakres i czas obowiązywania. Jego wina umyślna charakteryzuje się zamiarem bezpośrednim. Nadto, jako osoba dorosła i doświadczona wiedział z całą pewnością, że po spożyciu (wspólnie z innym mężczyzną) alkoholu w postaci 3 butelek wódki i 5 piw, a następnie rozpoczęciu jazdy samochodem w krótkim odstępie czasie od spożycia jego stan zagraża bezpieczeństwu w komunikacji i przekracza granice stanu po spożyciu alkoholu określone w art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Sąd uznał stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego za bardzo wysoki. Oskarżony bowiem mając świadomość wpływu ilości spożytego alkoholu na jego zdolności postrzegania, kierował pojazdem, poruszając się po podjeździe prowadzącym do hali (...) lotniska, na którym to podjeździe panował duży ruch. Wprawdzie czyn oskarżonego nie spowodował żadnej szkody, jednak stan zagrożenia dla innych uczestników ruchu wynikający z zaburzonych możliwości percepcji związanych z wysokim stężeniem alkoholu był wysoki. Oskarżony prowadził pojazd w miejscu, z którego korzystają pasażerowie lotniska w godzinach pracy portu. Za przyjęciem bardzo wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego przemawia także znaczna zawartość alkoholu w powietrzu wydychanym przez Z. S. – 1,75 mg/l w pierwszym badaniu. Oskarżony wykazał tym samym lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego, a w szczególności wobec podstawowych zasad ruchu drogowego. Nadto jednak Z. S. ujawnił całkowicie lekceważący stosunek do wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości. Oskarżony był już raz skazany za czyn z art. 178a § 4 k.k., tj. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości pomimo obowiązującego wobec niego zakazu prowadzenia pojazdu orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 21 grudnia 2009 r. sygn. akt II K 586/09. Z powyższego wynika, że oskarżony nie zastosował się do żadnego z orzeczonych wobec niego środków karnych zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za przypisany mu czyn. Sąd kierował się przy tym bardzo wysokim stopniem społecznej szkodliwości czynu oraz pozostałymi dyrektywami kary określonymi w art. 53 k.k. Oskarżony kierował pojazdem w krótkim czasie po spożyciu bardzo dużej ilości alkoholu, jadąc po ruchliwym podjeździe prowadzącym do hali odlotów lotniska w godzinach jego pracy, kończąc jazdę jedynie dzięki interwencji postronnych osób. Nadto do okoliczności obciążających sąd zaliczył znaczną zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony dopuścił się tego czynu po upływie półtora roku od wydania wcześniejszego wyroku, na mocy którego skazano go za podobne przestępstwo i orzeczono 8-letni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd nie stracił z pola widzenia okoliczności łagodzącej w postaci przyznania się do winy i wyrażenia skruchy.

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze cele wychowawcze, jakie ma spełnić kara względem sprawcy. Wymierzenie innego rodzaju kary (na podstawie art. 58 § 3 k.k.) zdaniem Sądu byłoby całkowicie sprzecznie z podstawowymi celami kary i niewskazane z punktu jej społecznego oddziaływania. Zdaniem Sądu, orzeczona kara ze względów wychowawczych powinna uzmysłwić oskarżonemu nieopłacalność jego sprzecznych z porządkiem prawnym działań. W ocenie Sądu, kara ta wpłynie na niego w sposób pożądaný, a mianowicie zapobiegając popełnieniu podobnego przestępstwa w przyszłości. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Brak jest bowiem podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego. Wobec oskarżonego orzeczono w dniu 28 maja 2013 r. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat. Z. S. ujawnił jednak całkowicie lekceważący stosunek do tego orzeczenia i po stosunkowo krótkim czasie jego wykonywania złamał zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Sąd uznał tym samym, że jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania skłoni oskarżonego do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego oraz wydawanych na jego postawie orzeczeń sądowych. Biorąc pod uwagę postawę oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz jego sytuację rodzinną (jest ojcem dwójki dzieci pozostających na jego utrzymaniu) Sąd wymierzył mu karę pozbawienia wolności w wysokości bliższej dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za czyn z art. 178a § 4 k.k.

Wobec uznania winy oskarżonego w dokonaniu przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., kierując się dyspozycją art. 42 § 2 k.k., Sąd orzekł obligatoryjny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. U podstaw wyboru maksymalnego w dniu orzekania, 10-letniego okresu trwania zakazu legła całkowicie lekceważąca postawa oskarżonego wobec podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym oraz nieprzestrzeżenie przez niego nałożonych wcześniej zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Nadto Sąd uwzględnił fakt, że do zatrzymania oskarżonego doszło w ruchliwym miejscu, z którego korzysta wiele osób, a oskarżony wsiadł za kierownicę w krótkim czasie po zakończeniu spożywania alkoholu. W ocenie Sądu, lekceważąca w czasie czynu postawa oskarżonego

wobec podstawowych zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego wskazuje, że tylko orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych będzie w stanie spełnić cele prewencji indywidualnej. Zdaniem Sądu, tylko maksymalny, przewidziany prawem w dacie wydania wyroku, okres stosowania zakazu może okazać się skuteczny wobec oskarżonego. W sprawie nie ujawniły się przy tym żadne okoliczności przemawiające za skróceniem długości stosowania środka.

Rekapitułując, wymierzona kara i środek karny zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oraz spełnią cele prewencji ogólnej i szczególnej, jak również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego opłatę stosunkową do wymierzonej kary (120 zł) oraz pozostałe koszty sądowe za doręczenia i karty karne (razem 70 zł).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.